...ra

Sułkowski Nicolai Zięba: Apollo con-
solatrix in obitum D. Barbarae
de Branczyn Radacewska.

APOLLO CONSOLATRIX IN OBITVM

GENEROSÆ ET MAGNIFICÆ DOMINÆ,

D. BARBARÆ DE BRANCZYN RADZEWSKA.

AVSPICE

GENEROSO ET MAGNIFICO DOMINO,

D. MELCHIORE DE B.NIN RADZEWSKI, &c. DEFVNCTÆ MARITO.

AVTORE

NICOLAO ZIĘBA SVLKOWSKI

C. G.

SOLENNI EXEQVIARVM DIE INTRODVCTVS.

10.

POSNANIÆ, In Officina Ioannis Wolrabi,
Anno à Partu Virginis M. DC. XX. IV.

Quid Neptune furis? toto quid sanguine nixus
Non profecturo cærula dente quatis?
Mergere Bniniacam quid frustraniteris Argo?
Fluctuat, at nunquam mergitur ista ratis.

Dármo, krwi moiá, vfaſz w ſtalone potkowy,
Dàrmo w lot dżiedżicżnego ptaká piorunowy
Vbieży śmierć Pegázá, vbieży láſtrzębá:
Vfay w krzyſz, krżyſz ćię zbáwi wieczny śmierći zębá.

GENEROSO ET MAGNIFICO DOMINO,

D. MELCHIORI

DE BNIN RADZEWSKI, &c. &c.

Domino & Mœcenati suo.

NICOLAVS ZIEBA SVLKOWSKI Fœlicitatem.

QVantum sit coniugalis vinculi robur, quãta veræ & synceræ amicitiæ vis atq; dignitas, GENEROSE & MAGNIFICE DOMINE; non grauarer eo quidem dicendo complecti, nisi, vel ridiculus meridiano soli facem addere, vel superuacuus experientiam, Tuos intra parietes recens natam, alienæ Virtutis commemoratione timerem obfuscare. Quis enim adeò vetusti temporis ignarus, vt Antoniũ Pium Faustinæ vxori infausto fato sublatæ diuinos honores instituisse, & statuas erexisse ignoret? Omitto M. Plautium, qui cum LX. nauium classe infestus Asiam peteret, coniugemq; Orestillam morbo absumptam Tarenti amisisset, tam iniquo animo casum tulit, vt mæroris impatiens exequias inter, suo seipsum pugione confoderit. Stulta hæc & abiectissimo homuncione, ne dicam Romano ciue indigna fortitudo; cui cum iustam infamiæ notam nullatenus abrogare possim, ita promeritam Virtuti Tuæ laudem libens subscribo. Qualem & quantis instructam ornamentis coniugem, quàm ingenti animi dolore amiseris, quis talpâ cæcior nõ videt? in tanto verò Tuo luctu nihil Te natali-

bus Tuis, nihil forti viro indignum commisisse, quis non miretur? Ignosces itaq; GENEROSE & MAGNIFICE DOMINE Apollini meo, qui cùm tot & tam insignes constantiæ & fortitudinis Tuæ notas intueatur, in partem tamen laboris tecum venire, domesticumq; mærorem Tuum, domesticæ Spartæ solatiis mitigare non veretur.

Sic stimulare mares animos in Martia bella,
Sic iuuat admisso subdere calcar equo.

AD APOLLINEM.

PHœbe, qui celso residens in Hæmo,
Aureâ mulces cytharâ seueros
Nubium tractus, viduoq; mundum
Reddis Olympo:
Si quid in doctis Heliconis antris,
Aut super Pindi iuga mitiori
Lusimus plectro, moderare noti
Pollicis ictum.
Bnineum mens est recreare Typhin,
Fata quem tristes prope compulêre
Mortis ad metas, quoties ademptâ
Coniuge mœret.
Fas & afflictę meminisse prolis,
Quam Deus terno, Charitêsq; terno
Vinxerant nodo, penitùsq; Matris
Corde ligârant.

Rupit

Rupit at fortem Libitina nexum,
Gordiâ quamuis prior esset arte,
Ausa securæ caput in parentis
Stringere falcem.
Quis vel Alcæus memoret dolorem,
Quem debit tanti capitis ruinâ,
Bnineâ quisquis Lechicum per æquor
Nauigat Argo.
Phœbe quo tendis? tetricas quid vltrò
Nænias vrges? age lætiori
Ocyus metro tenuare tristem
Incipe luctum.

AD
GENEROSVM ET MAGNIFICVM DOMINVM,
D. MELCHIOREM
DE BNIN RADZEWKSI, &c. DEFVNctæ coniugem mœstissimum.
Ode Consolaria.

RAdzeui puppis gloria Bnineæ,
Tandem dolori fige modum Tuo,
Furuumq; prætervectus Orcum
Elysios meditère lucos.
Ne semper imæ fata Proserpinæ
Infesta cordis dimidio Tui,

Ne

Ne semper incusa iugalem
Incineres abijsse tædam,
Plerumq; gratæ sollicito vices
Sedêre vultu; sæpe volubiles
Pertæsa curas, explicare
Spes docuit benefida frontem.
Iam contumaci saucius Africo
Neptunus æquor fulmineo quatit
Tridente, iam quassas benigni
Tyndaridæ refouent carinas.
Hybernus altas iam viduat coma
Syluas December, iam teneros tener
Maritat Aprilis corymbos
Purpurea nitidus coronâ.
Tu semper aureæ coniugis indolem
Diuos reposcis, nec miserum fugat
Titan amorem, seu relinquat,
Seu Tethyum repetat cubile.
Frustra sed vrges Acroceraunias
Radzeui cautes, nam Gethica licet
Testudine & rupes & ornos
Sarmatici modêrere Pindi;
Diducta tristi corpora funere,
Nunquam secundus coget aheneo
Nexu Talassus, candidoq;
Eurydice reditiua nunquam
Sinu fouebit te tua Melchior.
Vtcunq; fidum pectus amoribus;

Fron-

Frontemq; nummatis eandem
Diuitibus, laceræq; plebi:
Vtcunq, cordis magnanimi notas,
Cautiq; plores ingenij iubar,
Mentemue non altam secundis
Temporibus, dubijs serenam:
Frustra proteruo dimoueas gradu
Mortis furorem, quo simul integrum
Simulq, detruncat scelestum,
Nunquam humeris positura falcem.
Ergo caducum perpetuis caue
Post hac fatiges consilijs caput:
Vanoq́, perturbes tumultu
Iustitiæ placitum potentis.

AD
GENEROSOS ET MAGNIFICOS DOMINOS
D. STANISLAVM
ET
D. IOANNEM DE BNIN
RADZEWSKI EX OBITV MATRIS
amantissimæ luctu obsitos.

QVales furenti percitus Africo,
Fractusq, rauci fluctibus Adriæ,

B Ty-

Typhis phaſelo naufraganti
Oebalidas geminos precatur:
Quos vt decorum nubibus arduis
Iuſsêre Diui tollere verticem:
Mox inſolens Eurus notúſq,
Æolias repetunt cauernas,
Ridet fugatis nubibus aurei
Moles Olympi, ridet amabili
Dictynna vultu, feruidâmq,
Oceanus rabiem remittit,
Talem feroci ſaucia turbine
Te quærit Argo Bninea cernere,
Pubes Riphæos digna magnis
Tangere nominibus triones.
O ſi benigni lampade luminis
Fluctus cientem diſijcias ſtyga,
Auramq, maternis iniquam
Viſceribus radio ſerenæ
Frontis retundas! ſuppara quid iuuat
Imbuta nigris tendere ſepijs,
Si dibapho turpiq, lino
Cæruleas immicat vndas
Superba Thetys? quid fragilem rogo
Damnare nauem? ſcanderat auream
Helle carinam, nonne Ponti eſt
Victima nil miſerantis Helle?
Vitabis antri Sicanij metum,
Quamuis triformi latret ab inguine:

Vita-

Vitabis infandam Charybdim,
Tænariæq; minas Maleæ:
Horrenda diræ quî poteris vada
Vitare Lethes? præfice Theſſalum
Puppi magiſtrum, ſcande nauem
Palladio validam labore,
Vtare penna præpetis Africi
Nunquam ſiniſtra; quo genitrix iacet
Demerſa, Poſnæúſq; princeps,
Bniniacæ columen decuſq;
Olim carinæ, tu quoq; luridi
Mergêre pubes gurgite Tænari:
Beata ſi cum matre viſas
Elyſij penetrale campi.
Viſes, auitæ ſi memor indolis,
Non inſolenti remige perfidum
Tendas per æquor, tranſtra donec
Implacidi ſubeas Charontis.
Compeſce triſtes nunc querimonias,
Fortiſq; perſta, ſeu crepet horridis
Malus procellis, dulcè ludat
Seu placido Zephyri ſuſurro.

IETMOSCI PANNIE,
P. IADWIDZE Z BNINA
RADZEWSKI, CORCE Z MACIE-
RZYSTEY SMIERCI ZALOSNY POCIECHA.

Iedyna Nympho stárożytny Łodzi/
Tákie myśliwa Phœbe pobocz wodzi:
Rychłoß się czołá wesołego chwyćiß?
Y roża bláde iágody podsyćiß?
Nie záwße Kaurus groźne miece grády/
Choć go ponure posiłkuią Báby:
Wnetże łágodnym mußcząc skrzydłem wody/
Strácone Zephyr przywraca pogody.
Nie záwße w pętách lodowátych leży/
Jesienney ziemiá pozbywßy odzieży:
Wnet Wiosná płaßcz w fárbistey oponie/
Y wdzięcznym Chlorys toczy wieńcem skronie.
Sliczna ślicznego Dáryußá corá/
Gdy sroga srogi Junony niestworá/
Wprzod matkę w trokách Tessálskich vśpiłá/
Toż Oycá mieczem Bessowym zgładziłá:
Czy złotouste wzgárdziwßy Syreny
Rzewliwe záwße opiewáłá Threny?
Wnetże ią Hymen przy wdzięczney Muzyce/
Do Mácedońskiey prowádzi łożnice.
Krolewná Włoska/ o ktorą wygnániec
Troiáński/ z Turnem Marsow zwodził taniec/

Gdy

Gdy snem zeláznym vyźrzálá zálane
Oczy Amaryi/ oczy vkocháne:
Czy záwße niebo biednym prołá głosem/
Abo z tárgánym zal budziłá włosem?
Wnet Nymphe Wenus ná syná odbiera/
Y złota lutnia złoty pokoy wspiera.
Jesli co przykład twych rowiennic vmie/
Cna Pánno/ niech twe zale w kregi vymie/
Niech moy Apollo frásunek dźiśieyßy
Miekczy/ nádźieia chwile fortunnieyßy.
Wiem zes człowiekiem/ wiem ze krwi záłuieß/
Z ktorey twe członki vlepione czuieß:
Coz gdy bystrzeyßym w cnoty weyrze okiem/
Ktore ty widze młodym śćigaß krokiem?
Czylić záłoby słußney nie przyczytam?
Czy w liczbe Pánien nie madrych poczytam?
Płácz drogi Mátki/ płácz cnotliwa coro/
Płácz/ ále w miáre/ ták rádźi me pioro.
Co Bog raz przeyźrzał/ iuzes sie nie zmieni/
Bys dobrze płáczem rußyłá kámieni.
Co mowie? bys sie w kámień obroćiłá/
Nigdybys wiecow Bostich nie wstrzyłá.
Dawny to wyrok/ kto sie ná świát rodźi/
Zadnemu śmierći zbrániác sie nie godźi.
Vmárłá Mátká/ vmrze Oćiec drogi/
Vmra cni Bráćia/ iáki wyrok srogi:
Vmrzeß cna Pánno/ rychło abo pozno/
Máła roznicá/ ná wieki zyć prozno:

 Prozno/

Prozno/ nic niemáß wiecznego ná świećie/
Rádość śie tylko z troska wiecznie plećie.
Puśćiwszy tedy strona przeszłe rzeczy/
Bogá y cnote ná pilney miey pieczy.
Wstępuy zá młodu w máćierzyste stopy/
Ták wieczney vydźieß/ y doczesney ßopy.

NAGROBEK.

Sławney pámięći iey Mośći Páni,

P. BARBARZE Z BBANCZYNA RADZEWSKI.

PRecz ztąd obłudne przysády/
Do Krety swe wieźćie zdrády.
Precz Tyráńska nielutośći/
W dźikie Buzyrowe włośći.
Precz oddáne głupstwu ćiemie/
Do grubey Bœotow ziemie.
Y ty ánimußu płochy/
Wskok w záiecze pierzchay lochy.
Tu Chwálbowski krwi wsławiony/
W Lodzi Rádzewski vspiony/
Mądre y wspániáłe czoło/
Mądrość Laurem toczy w koło.

Tu ná

Tu ná wstydliwe iágody/
Wstyd rożáne znośi grody.
Tu rowne śniegom lilie/
Hoyna dłonia szczerość wiie.
Wiie Oliwne gáłezie
Lutość w ozdobnym páwezie.

Szczęśliwy Duchu Bogiń w ták zacnych drużynie/
Czy nas płynacy miodem zápomnisz w kráinie?
Nas ktorzy/ ách/ żáłośnie z toba sie żegnamy/
Pewni że sie wesoło w rychle przywitamy.